

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/47/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721201215
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8721201215.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobkyne: H. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX/X, I. T. - L., právne zastúpenej JUDr. Ing. Marcelou Martinkovičovou, advokátkou so sídlom Nám. sv. Egídia 95, Poprad, IČO: 50 672 720, proti žalovanému: Mesto Svit, so sídlom Hviezdoslavova 268/32, Svit, IČO: 00 326 607, o nariadenie neodkladného opatrenia s prísl., o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č.k. 20C/20/2021-39 zo dňa 10.06.2021, takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Priznáva žalobkyni voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

- Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol takto:
I. Žalovaný je povinný zdržať sa konania, ktorým zamedzí prístup osobných motorových vozidiel cez nehnuteľnosť parc. č. XXX/XX, ostatná plocha o výmere 35.166 m², zapísanú v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Poprad pre obec a k. ú. Svit na LV č. X, ku garáži so súp. č. XXXX postavenej na pozemku parc. č. XXX/XXX, vrátane pozemku parc. č. XXX/XXX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 21 m², zapísanému v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Poprad pre obec a k. ú. Svit na LV č. XXXX, do právoplatného skončenia konania vo veci samej.
II. Žalobkyňa je povinná voči žalovanému podať žalobu vo veci samej v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.
III. Žalobkyňa má voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých súd rozhodne samostatným uznesením.“

V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňa žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa konania, ktorým zamedzí prístup osobných motorových vozidiel cez nehnuteľnosť parc. č. XXX/XX, ostatná plocha o výmere 35.166 m², zapísanú v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Poprad pre obec a k.ú. Svit na LV č. X, ku garáži so súp. č. XXXX postavenej na pozemku parc. č. XXX/XXX, vrátane pozemku parc. č. XXX/XXX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 21m², zapísanému v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Poprad pre obec a k. ú. Svit na LV č. XXXX.

Ďalej uviedol, že z vykonaného dokazovania pripojenými listinami mal preukázanú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán. Potreba bezodkladnej úpravy práv je odôvodnená bránením žalovaného v užívaní garáže žalobkyňou, a to blokovaním riadneho prístupu, pričom kroky žalovaného možno vzhľadom na okolnosti výstavby a trvanie užívania garáže považovať za minimálne sporné.

Z týchto dôvodov návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v plnom rozsahu vyhovel a súčasne žalobkyni uložil povinnosť podania žaloby vo veci samej.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku s tým, že v konaní úspešnej žalobkyni priznal ich plnú náhradu.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti uvedeného uznesenia odvolanie žalovaný, v ktorom okrem iného uviedol, že správanie žalobkyne v danom prípade je účelové, keďže nemá záujem o mimosúdne rokovania a o mimosúdnu dohodu. Na základe intenzívnych susedských sporov, ktoré vedie so svojimi susedmi, ako jediná zo všetkých obyvateľov bytového domu bojkotuje všetky možnosti, ktoré jej zo strany žalovaného pri pokusoch o dohodu boli doposiaľ predložené. Ďalej uviedol, že garáž vo vlastníctve žalobkyne je síce zapísaná na liste vlastníctva, dokonca jej bolo pridelené aj súpisné číslo, ale nakoľko ide o stavbu postavenú po roku 1976, musí mať daná stavba aj vydané rozhodnutie o povolení stavby na jej užívanie, resp. teda kolaudačné rozhodnutie, ktoré žalobkyňou do dnešného dňa predložené nebolo žalovanému ani súdu.

Trval na tom, že stavba garáže nemá vyriešenú prístupovú cestu v súlade s platnou legislatívou na území SR. V zmysle platnej vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 532/2002 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, podľa ustanovenia § 7 ods. 1 musí mať stavba podľa druhu a účelu kapacitne vyhovujúce pripojenie na pozemné komunikácie, prípadne účelové komunikácie. Prístup ku garáži žalobkyne bol a stále je vedený priamo po chodníku, a teda po komunikácii pre peších chodcov. Nejde o chodník, ktorý je vedený súbežne s cestnou komunikáciou, ani o chodník, ktorým by vozidlo prechádzalo z cesty len kolmo cez chodník, ale žalobkyňa využíva priamo chodník pre chodcov ako cestnú komunikáciu.

Mal za to, že v danom prípade má verejný záujem, a teda bezpečnosť chodcov na chodníku prednosť pred záujmom jednotlivca a považuje za nevyhnutné urobiť všetky potrebné kroky k tomu, aby nedochádzalo k ohrozeniu ich života a zdravia, a teda zamedziť pohybu motorových vozidiel po chodníku.

Považoval tvrdenie žalobkyne za nepravdivé, že jej bráni užívať garáž v jej vlastníctve v medziach zákona, nakoľko aj súd by mal uznať, že jazdiť motorovými vozidlami po chodníku pre chodcov nie je v medziach zákona, nakoľko to zákon zakazuje. Chodník, ktorý žalobkyňa využíva ako prízjazd ku garáži v danej lokalite plynulo nadväzuje na priechod pre chodcov. Priechod pre chodcov však môžu v zmysle ustanovenia § 52 ods. 2 zákona o cestnej premávke využívať len chodci a žalobkyňa sa tak dopúšťa porušenia pravidiel premávky na pozemných komunikáciách. Toto opatrenie slúži na zabezpečenie ochrany života a zdravia chodcov. Tým, že priechod je v podstate na celej šírke chodníka, ktorý žalobkyňa používa ako prízjazdovú cestu, inak ako cez priechod sa motorovým vozidlom ku garáži nedostane. Okrem toho, že v danej lokalite vznikajú nebezpečné situácie, žalovaný si nemôže dovoliť postupovať protizákonne a vjazd motorovým vozidlom cez priechod pre chodcov tolerovať či povoliť ako pohodlný výjazd na chodník pre žalobkyňu. Navyše predmetný chodník je stále definovaný ako chodník, nie je technicky určený pre jazdu motorovými vozidlami a je určený primárne pre jeho využívanie chodcami.

Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil, nárok žalobkyne v celom rozsahu zamietol a žalobkyni nepriznal náhradu trov konania.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že po neúspešných mimosúdnych rokovaniach so žalovaným nemala inú možnosť ako si svoje práva brániť súdnou cestou. Poprela tvrdenie žalovaného a uviedla, že ona nie je tou ktorá sa chová egoisticky a sebecky, pretože zatiaľ čo všetci ostatní vlastníci bytov v bytovom dome sa dokázali dohodnúť o užívaní príľahlého pozemku tak, ako ho užívali niekoľko rokov, vlastní bytu na prízemí nie je ochotný tento stav akceptovať a nie je schopný sa dohodnúť. Práve on sa chová egoisticky a sebecky a chce všetko len pre seba bez ohľadu na niekoľkoročné užívanie príľahlého pozemku ako aj užívanie prízjazdovej cesty ku garáži vo vlastníctve žalobkyne.

Zároveň uviedla, že nie je jediná vo Svite, ktorá má zabezpečený prístup ku svojej nehnuteľnosti cez pozemok vo vlastníctve mesta, konkrétne cez chodník. Takýchto nehnuteľností je v Meste Svit viac, pričom aj keď vlastníci stavieb prechádzajú k svojej nehnuteľnosti po chodníku, ktorý nie je pozemnou komunikáciou, mestská polícia vyrubuje pokuty len jej. K vyrubovaniu pokút však začalo dochádzať až po tom, čo sa vlastníkom bytu na prízemí stala rodina X., ktorá byt dala do užívania svojmu synovi a jeho priateľke. Do nadobudnutia bytu rodinou X. ju Mestská polícia vo Svite nikdy nepokutovala za to, že prechádza cez chodník motorovým vozidlom k svojej garáži. Rovnako do tohto obdobia žalovaný nenamietal prechod žalobkyne cez tento chodník a žalobkyňa užívala tento chodník ako svoju prízjazdovú cestu ku garáži so súhlasom žalovaného.

Na preukázanie tvrdených skutočností predložila fotodokumentáciu, z ktorej vyplýva, že v Meste Svit viacerí vlastníci nehnuteľností prechádzajú cez chodník k svojim nehnuteľnostiam. Z uvedených dôvodov žiadala rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať jej nárok na náhradu trov konania.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

5. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

6. Neodkladné opatrenie môže súd nariadiť v dvoch prípadoch, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava z ohrozenia exekúcie, pričom tak môže učiniť pred začatím konania, počas konania a tiež po jeho skončení. Podmienkou je taktiež osvedčenie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Neodkladné opatrenie umožňuje rýchlo a pružne riešiť situáciu keď je potrebný urýchlený zásah súdu, aby sa zabránilo ďalšiemu zhoršeniu postavenia strany sporu. Vzhľadom na charakter neodkladných opatrení pri ich nariadení nemusí súd dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci samej. To však neznamená, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a bez osvedčenia potreby neodkladne upraviť pomery. Pred nariadením neodkladného opatrenia je postačujúce pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Navyše pojem potreba bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu je potrebné vykladať tak, že bez tejto úpravy vzťahov súdom by strane sporu hrozila ťažko napravitelná ujma.

7. Odvolací súd poukazuje na to, že Ústavný súd SR už v náleze sp. zn. II. ÚS 866/2014-42 z 20.08.2015 judikoval, že v konaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia príslušný súd v zásade nevykonáva dokazovanie, vychádza len z tzv. osvedčených skutočností, ktoré vyplývajú z tvrdení strán v ich podaniach, príp. zo skutočností, ktoré možno osvedčiť z dôkazov, ktoré strany predložili v príslušnom štádiu konania o veci samej. V náleze sp. zn. III. ÚS 175/2017 zo 4. júla 2017 Ústavný súd SR uviedol, že citované závery sú relevantné aj v súčasnosti, keď rekodifikáciou civilného procesného práva došlo k zániku inštitútu predbežného opatrenia a Civilný sporový poriadok účinný od 01.07.2016 zaviedol inštitút neodkladného opatrenia a zabezpečovacieho opatrenia. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia tak prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V dôsledku toho sa tu nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia.

8. Po oboznámení sa s obsahom spisu má odvolací súd za preukázané, že žalobkyňa je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k.ú. Svit, zapísanej na LV č. XXX, a to bytu č. X, vchod 0, nachádzajúceho sa na 1 poschodí bytového domu súp. č. XXX na ulici P. vo U., postaveného na parcele registra C parc. č. XXX/XX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 356m², ako aj podielovým spoluvlastníkom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu. Žalobkyňa je súčasne výlučnou vlastníčkou stavby - garáže súp. č. XXXX, postavenej na pozemku parc. č. XXX/XXX, vrátane pozemku parc. č. XXX/XXX, k.ú. Svit, zapísaných na LV č. XXXX. Žalovaný je výlučným vlastníkom pozemku, parcely registra C parc. č. XXX/XX, ostatná plocha o výmere 35.166m², zapísanej pre obec a k.ú. Svit na LV č. X. Byt spolu s garážou užíva žalobkyňa s priateľom, pričom garáž sa nachádza hneď vedľa bytového domu súp. č. XXX a jediný možný prístup ku garáži je cez pozemok parc. č. XXX/XX vo vlastníctve žalovaného. Garáž bola postavená v roku 1980, kedy žalovaný dal súhlas na zriadenie stavby, ako aj stavebné povolenie a rozhodnutie o umiestnení stavby.

9. Nutnosť neodkladného opatrenia žalobkyňa odôvodnila tým, že ako vlastníčka jedného z bytov v bytovom dome súp. č. XXX má záujem o odkúpenie pozemku príľahlého v bytovému domu, a preto žalovaný začal konanie o majetkovoprávne vyporiadanie pozemku, avšak konanie bolo bez

dohody ukončené a žalovaný zverejnil na svojej webovej adrese zámer prenájmu predmetnej parcely. Žalovaný nesúhlasil so zriadením vecného bremena v prospech žalobkyne a dňa 19.04.2021 jej doručil oznámenie, že pristúpi k zamedzeniu možnosti prístupu vozidiel ku garáži umiestnením dopravných stĺpikov.

10. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobkyňa teda minimálne osvedčila existenciu svojho vlastníckeho práva, ktorému sa má požadovaným neodkladným opatrením poskytnúť zo strany súdu ochrana.

11. V konaní bolo tiež minimálne osvedčené, že v súvislosti s prechádzaním žalobkyne cez pozemok žalovaného ku garáži, ktorej je žalobkyňa vlastníčkou, dochádza medzi stranami k sporom a k dohode napriek mimosúdny rokovaniam medzi stranami nedošlo.

12. Odvolací súd je toho názoru, že za situácie keď žalobkyňa nesvedčí právo, ktoré by ju oprávňovalo k prejazdu cez pozemok žalovaného a za situácie, kedy je plný výkon vlastníckeho práva žalobkyne k jej nehnuteľnosti len na voľnom uvážení a dobrej vôli žalovaného a navyše keď je žalobkyňa pokutovaná mestskou políciou za prejazd cez pozemok žalovaného, je dôvodné, aby pomery medzi stranami boli bezodkladne upravené neodkladným opatrením.

13. Žalovaný obmedzil žalobkyňu vo výkone jej vlastníckych práv, pričom žalobkyňa má prístup ku garáži len z pozemku vo vlastníctve žalovaného (cez chodník), tak ako to oznámil listom zo dňa 25.03.2021 adresovaným žalobkyňi (č.l. 26 spisu), nerešpektujúc skutočnosť, že predchádzajúcemu vlastníkovi garáže bol rozhodnutím mesta č. 1654/666-V/81 zo dňa 29.07.1981 (č.l. 25 spisu), udelený súhlas na úpravu chodníka na prístupovú cestu s osobným vozidlom do garáže.

14. Z týchto dôvodov má odvolací súd za nepochybnú opodstatnenosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov, ktorá je daná s poukazom na skutočnosť, že žalobkyňa má prístup ku garáži v jej vlastníctve jedine cez pozemok žalovaného.

15. Súd prvej inštancie preto postupoval správne ak nariadil neodkladné opatrenie a uložil žalovanému povinnosť zdržať sa konania, ktorým zamedzí prístup osobných motorových vozidiel cez pozemok žalovaného ku garáži žalobkyne.

16. Nariadením neodkladného opatrenia podľa názoru odvolacieho súdu došlo k obmedzeniu žalovaného len v takej miere, aby splnilo svoj účel a zároveň nedošlo k jeho neprimeranému obmedzeniu nad mieru potrebnú a primeranú veci.

17. Záverom odvolací súd dodáva, že na účely rozhodovania o nariadení tohto neodkladného opatrenia bola síce dôvodnosť nároku dostatočne osvedčená, nakoľko pre nariadenie neodkladného opatrenia postačuje len osvedčenie najvýznamnejších skutočností dôležitých pre rozhodnutie, avšak v konaní vo veci samej, bude potrebné vykonať dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, dôsledne zistiť skutkový stav a vyhodnotiť všetky vykonané dôkazy. Nie je však vylúčené, že na základe vykonaného dokazovania vo veci samej dospeje súd k odlišnému záveru, ako je vyjadrený v tomto uznesení.

18. Nakoľko bola v danom prípade osvedčená bezprostredná hrozba ujmy na právach žalobkyne, a tým potreba bezodkladnej úpravy pomerov, bol teda dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia.

19. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

20. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola plne úspešná žalobkyňa, preto jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči neúspešnému žalovanému, pričom kvantifikáciu trov vykoná súd prvej inštancie samostatným uznesením.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.